Kraków, dnia 1 grudnia 1946 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 25

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

PRZEDRUK

Dział urzędowy

Poz. 130.

ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY KRAKOWSKIEGO

z dnia 6 listopada 1946 r.

o wyłączeniu przysiółka Łęka Siedlecka z gromady Siedlec i utworzeniu z niego odrębnej gromady w obrębie powiatu tarnowskiego.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego i Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 23 października 1946 r., zarządzam co następuje:

§ 1.

Z obrębu gromady Siedlec, gminy Wierzchosławice, wyłącza się przysiółek Łęka Siedlecka, a w szczególności parcele gruntowe:

Nr 1/1, 1/2, 2/1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18/1, 18/2, 19, 20, 21/1, 21/2, 21/3, 21/4, 21/5, 21/6, 21/7, 21/8, 21/9, 21/10, 21/11, 21/12, 21/13, 21/14, 21/15, 21/16, 21/17, 21/18, 21/19, 21/20, 21/21, 21/22, 21/23, 21/24, 21/25, 21/26, 21/27, 21/28, 21/29, 21/31, 21/32, 24/1, 24/2, 24/3, 24/4, 24/5, 24/6, 24/7, 24/8, 24/9, 24/10, 24/11, 24/12, 24/13, 24/14, 24/15, 24/16, 24/17, 24/18, 24/19, 24/20, 24/21, 24/22, 24/23, 24/24, 24/25, 24/26, 24/27, 24/28, 24/29, 24/31, 24/32, 26/1, 26/2, 29/1, 29/2, 29/3, 29/4, 29/5, 29/6, 29/7, 29/8, 29/9, 29/10, 29/11, 29/12, 29/13, 29/14, 30, 31/1, 31/2, 31/3, 31/4, 31/5, 31/6, 31/7, 31/8, 31/9, 31/10, 31/11, 31/12, 31/13, 31/14, 31/15, 31/16, 31/17, 31/18, 31/19, 31/20, 36/1, 36/2, 37/1, 37/2, 39/1, 39/2, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 53/1, 53/2, 54, 55, 56, 57/1, 57/2, 58/1, 58/2, 58/3, 62/1, 62/2, 64/1, 64/2, 65, 67, 69/1, 69/2, 70/1, 70/2, 77/1, 77/2, 77/3, 77/4, 80, 82/1, 82/2, 82/3, 83/1, 83/2, 83/3, 83/4, 83/5, 84/1, 84/2, 85/1, 85/2, 89/1, 89/2, 89/3, 89/4, 89/5, 90/1, 90/2, 91, 93, 94/1, 94/2, 94/3, 94/4, 97, 99/1, 99/2, 100/1, 100/2, 103/1, 103/2, 103/3, 103/4, 103/5, 103/6, 103/7, 103/8, 107, 108, 109, 110,114, 115, 117/1, 117/2, 117/3, 118/1, 118/2, 118/3, 119/1, 119/2, 119/3, 123/1, 123/2, 123/3, 124. 125, 126, 129/1, 129/2, 129/3, 130/1, 130/2, 130/3, 133/1, 133/2, 133/3, 136/1, 136/2, 136/3, 136/4, 136/5, 136/6, 136/7, 137/1, 137/2, 137/3, 140, 141/1, 141/2, 141/3, 141/4, 144/1, 144/2, 144/3, 150/1, 150/2, 150/3, 150/4, 150/5, 150/6, 150/7, 150/8, 150/9, 150/10, 150/11 150/12, 150/13, 150/14, 151, 152/1, 152/2, 152/3, 152/4, 152/5, 153/1, 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 155/1, 155/2, 155/3, 155/4, 155/5, 155/6, 155/7, 155/8, 155/9, 155/10, 156/1, 156/2, 156/3, 156/4, 156/5, 159/1, 159/2, 159/3, 160/1, 160/3, 160/4, 160/5, 160/6, 161/1, 161/2, 162/1, 162/3, 162/4, 164/1, 164/2, 164/3, 165/1, 165/2, 165/3, 165/4, 165/7, 165/8, 165/9, 165/10, 165/11, 165/12, 166/1, 166/2, 166/3, 166/4, 166/6, 166/7, 167/1, 167/2, 167/3, 167/4, 168/1, 168/2, 168/3, 168/4, 168/5, 168/6, 168/7, 168/8, 168/9, 168/10, 168/11, 168/12, 169/1, 169/2, 169/3, 169/4, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 183/1, 183/2, 184/1, 184/2, 185/1, 185/2, 186, 187, 188, 189, 190, 191/1, 191/2, 192/1, 192/2, 192/3, 192/4, 193/1, 193/2, 198, 203/1, 203/2, 203/3, 205/1, 205/2, 205/3, 205/4, 206/1, 206/2, 206/3, 207, 208/1, 208/2, 208/3, 209/2, 209/3, 209/4, 209/5, 209/6, 209/7, 209/8, 209/9, 209/10, 209/11, 209/12, 209/13, 209/14, 209/15, 209/16, 209/17, 209/18, 209/19, 209/20, 209/21, 209/22, 209/23, 209/24, 210, 254/1, 254/2, 254/3, 254/4, 254/5, 254/6, 254/7, 254/8, 254/9, 254/10, 254/11, 254/12, 254/13, 254/14, 254/15, 254/16, 254/18, 254/19, 254/20, 254/21, 254/22, 254/23, 254/24, 254/25, 254/26, 254/27, 254/28, 254/29, 254/30, 254/31, 254/32, 254/33, 256/2, 256/37, 256/38, 379/2, 379/3, 379/4, 384/2, 384/23, 384/24, 384/25, 384/26, 384/27, 384/28, 384/29, 528/1, 530, 533, 534, 535/1, 535/2, 536 i parc. budowlanej 1, 2, 3, 4, 5/1, 5/2, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20/1, 20/2, 20/3, 22, 23, 25, 26/1, 26/2, 27, 28/1, 28/3, 28/4, 29, 30, 33, 35, 36/1, 36/2, 36/3, 37, 38/1, 42/1, 42/2, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50/1, 50/2, 50/3, 50/4, 120, 123, 124, 137, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145 i 147 o łącznej powierzchni 174 ha i 65 a, 41 m² i tworzy się nową gromadę Łęka Siedlecka w gminie Wierzchosławice, pow. tarnowskiego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:

w z. **Mgr Marian Rubiński**
wicewojewoda

Poz. 131.

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY KRAKOWSKIEGO

z dnia 6 listopada 1946 r.

o wyłączeniu przysiółka Zapasternicze z gromady Żelichów i utworzeniu z niego odrębnej gromady w obrębie pow. Dąbrowa Tarnowska.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego i Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 23 października 1946 r. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Z obrębu gromady Żelichów, gminy Gręboszów wyłącza się przysiółek Zapasternicze, a w szczególności parcele budowlane i gruntowe:

p. b. 97, 98, 100, 101, 102, 103, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 118, 119, 120, 122, 124, 127, 128, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 143; 144, 146, 147, 154, 164, 175;

p. gr. 189/2, 189/4, 189/5. 190/2, 191/1 191/2, 191/3, 192/1, 192/2, 192/3, 467/1, 467/2, 467/3, 467/4, 467/5, 467/6, 467/7, 467/8, 467/9, 467/10, 467/11, 467/12, 468/1, 468/2, 468/3, 468/4, 468/5, 468/6, 468/7, 468/8, 469/1, 469/2, 469/3, 469/4, 469/5, 469/6, 469/7, 469/8, 469/9, 469/10, 469/11, 471, 472, 473, 474/1, 474/2, 476, 477, 478, 479/1, 479/2, 479/3, 480/1, 480/2, 481, 482, 483, 484/1, 484/2, 485/1, 485/2, 485/3, 486/1, 486/2, 486/3, 487/1, 487/2, 487/3, 487/4, 488/1, 488/2, 488/3, 484, 488/5, 489/1, 489/2, 489/3, 490/1, 490/2,, 490/3, 491, 492, 493, 494, 496, 497, 500, 501/1, 501/2, 501/3, 502/1, 502/2, 503, 504/1, 504/2, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514/1, 514/2, 515/1, 515/2, 516, 518, 519, 520, 521/1, 521/2, 522, 523, 524/1, 524/2, 525, 526, 527, 528/1, 528/2, 529/1, 530, 531, 532/1, 532/2, 533, 534/1, 534/2, 534/3, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542/1, 542/2, 543/1, 543/2, 544, 545, 546/1, 546/2, 546/3, 546/4, 546/5, 548/1, 548/2, 548/3, 548/4, 549/1, 549/2, 550/1, 550/2, 550/3, 550/4, 550/5, 550/6, 551/1, 551/2, 552/2, 553/1, 553/2, 554, 555, 556, 557, 558, 559/1, 559/2, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 558, 559/1, 559/2, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574/1, 574/2, 574/3, 574/4, 574/5, 575/1, 575/2, 575/3, 575/4, 575/5, 576/1, 576/2, 576/3, 576/4, 576/5, 577/1, 577/2, 577/3, 577/4, 578, 579, 580, 581, 582, 583/1, 583/2, 583/3, 583/4, 583/5, 583/6, 583/7, 583/8, 583/9, 583/10, 583/11, 583/12, 583/13, 583/14, 583/15, 583/16, 583/17, 583/18, 583/19, 583/20, 583/21, 584/1, 584/2, 585/1, 585/2, 585/3, 585/4, 585/6, 585/7, 586/1, 586/2, 586/3, 586/4, 586/5, 586/2, 586/8, 586/9, 587, 588, 589, 590, 591, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599/1, 599/2, 599/3, 600/1, 600/2, 600/3, 601, 602, 604, 605, 606, 607, 608, 609. 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617/1, 617/2, 618,1, 618/2, 619/1, 619/2, 620, 621, 622/1, 622/2, 622/3, 622/4, 622/5, 647, 649, 650 i tworzy się z nich nową gromadę Zapasternicze w gminie Gręboszów pow. Dąbrowa Tarnowska.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w z. **Mgr Marian Rubiński**
wicewojewoda

Poz. 132.

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY KRAKOWSKIEGO

z dnia 15 listopada 1946 r.

w sprawie tępienia gryzoniów polnych.

Na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 303), oraz na wniosek Wojewódzkiej Izby Rolniczej w Krakowie zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadzam powszechny obowiązek tępienia drobnych gryzoniów polnych (myszy, nornic) na obszarze pow. bialskiego, oraz w gminach Andrychów, Wieprz i Zator pow. wadowickiego i w gminach Babice, Libiąż Mały, Alwernia i Chełmek pow. chrzanowskiego **na okres do 15 maja 1947 r.**

Do zwalczania tych szkodników obowiązani są wszyscy posiadacze gruntów, położonych na wymienionych wyżej obszarach, na których wyrządzają szkody lub gnieżdżą się gryzonie.

§ 2. Środków do tępienia gryzoniów polnych dostarczać będzie Stacja Ochrony Roślin Wojewódzkiej Izby Rolniczej w Krakowie.

§ 3. Nadzór nad tępieniem gryzoniów polnych na obszarze wyżej wymienionym sprawuje właściwy starosta powiatowy za pośrednictwem Powiatowego Biura Rolnego, oraz powołanych przez siebie komitetów gminnych i gromadzkich.

§ 4. Personel techniczny właściwego Powiatowego Biura Rolnego, członkowie powołanych komitetów gminnych i gromadzkich, oraz przedstawiciele Stacji Ochrony Roślin w Krakowie, mają prawo wstępu na grunty, oraz do pomieszczeń, znajdujących się na terenie objętym niniejszym rozporządzeniem, celem przedsiębrania, oraz kontrolowania wszelkich czynności zmierzających do tępienia gryzoniów polnych.

§ 5. Tępienie gryzoniów, jak również nadzór nad ich tępieniem na gruntach państwowych, pozostających pod nadzorem organów państwowych, należy do tych organów.

§ 6. Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają po myśli art. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 16. III. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131), oraz art. 1 dekretu z dnia 16. XI. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312)) — ukaraniu w trybie administracyjnym karą aresztu do 3 miesięcy, lub grzywną do 30.000 zł.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:
Dr Pasenkiewicz Kazimierz

Poz. 133.

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie

z dnia 21 listopada 1946 r.

o ogłoszeniu szóstego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) zarządzam ogłoszenie **szóstego wykazu** przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 2 i 3 ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia, jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Krakowie do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną, rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa Wojewódzkie Rady Narodowe lub Urzędy Wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie, w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby, dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Jednocześnie zarządzam utrzymanie nadal zarządu Państwowego przedsiębiorstw pod poz. 1—32, 37—46, 49—52, 53 c—60, a co do przedsiębiorstw pod poz. 25, 33—36, 47—48 i 53 a, b, ustanawiam nadzór Państwowy nad tymi przedsiębiorstwami. Równocześnie zarządzam uzupełnienie poz. 11 wyk. nr 5 ogłoszonego w nr. 24 Krak. Dziennika Wojewódzkiego przez podanie i wpisanie siedziby przedsiębiorstwa młynu „Drewniana“, a to „Żelichów“, zaś w poz. 38 wyk. IV. ogłoszonego w Woj. Dzienniku nr 21 prostuję błąd drukarski w nazwisku Czuwaj na „Czuraj“.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji
do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw
(—) **St. Kowalczyk**

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji
z dnia 21 listopada 1946 r.

Wykaz Nr. 6.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele	Art. ust.
1.	Zakład przemysłu włókienniczego, L. Vogt, I. Pokorny, J. Winter, Biała	Tkalnia wełn. baweł. pluszowa i farbiarnia	Jak rubryka 1, oraz J. Frenkel i N. Spigel	2
2.	Gustaw Swoboda, Synowie i Spółka Biała, Komorowicka 39—41	Fabryka stożków i kapeluszy	Paweł Riesenfeld, Feliks Riesenfeld, Stefan Ferencz, Kurt i Gustaw Swoboda	"
3.	G. Bathelta Synowie — Biała, św. Jana 25	Tkalnia przędzalnia wełny	Erwin i Ryszard Batheld, Adam Otto Bauer, Fr. Gurtler, Fr. Hornisz, Kapa Jan, Klisch Rudolf, Owsiński Antoni	"
4.	Rudolf Strzygowski, Fabryka sukna — Biała, Nadbrzeżna 12	Tkalnia mechaniczna	Rudolf, Roman i Alfred Strzygowscy	"
5.	Austriacka Spółka Akc., Vöslauska, Fabryka przędzy czesankowej, Biała	Przędzalnia wełny czesankowej	N. N.	"
6.	Zjednoczone Fabryki sukna i wyrobów wełnianych, Hess, Piesch i Strzygowski — Biała, Leszczyny 9	Wyrób sukna — przędzalnia niciarnia - tkalnia i wykończalnia	Rudolf Hess, Herman Piesch, Jan Strzygowski	"
7.	Edward Zipser i Syn—Mikuszowice, Krakowska 44	Fabryka sukna	Kurt, Edward i Jan Zipserowie	"
8.	Fabryka sukna, Karol Drucker i Synowie — Biała, Piłsudskiego 2	Fabryka sukna, tkalnia i przędzalnia	Karol Drucker, M. Rapaport, K. Mifka, N. Sternickel i N. Gürchel, Teodor Cabell i Erwin Ortmann	3
9.	S. Tugendschaft Jun., Fabryka sukna — Biała, Żywiecka 13	Tkalnia, przędzalnia, farbiarnia i wykończalnia	Willi i Robert Tugenschaft	"
10.	J. Rappaport — Z. Arzt (J. Wenzelis i B. Zipser), Fabryka sukna — Biała, Andrzeja Pysza 42	Tkalnia, produkcja surowych tkanin i koców	Jak rubr. 2	"
11.	H. Danielczyk, Fabryka kapeluszy, Biała, św. Jana 39	Produkcja stożków i kapeluszy wełnianych męskich i kapelin damskich	H. Danielczyk	"
12.	Sonderling i Deutsch, Fabryka sztucznej wełny, waty i wataliny — Biała, Komorowicka 43	Fabryka wełny, waty krawieckiej, wataliny i przędzalnia	Jakub Sonderling, Erwin Sonderling, Ferdynand i Kurt Deutschowie	"
13.	Fryderyk Tischlowitz, Fabryka sukna—Biała, Pl. Ratuszowy 3	Fabrykacja sukna, przędzalnia i tkalnia	Jak rubr. 2	"
14.	Bielska farbiarnia, Korn i Fromowicz — Biała, Pl. Ratuszowy 3	Farbiarnia	Jak rubr. 2	"

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele	Art. ust.
15.	Dr. Münch, Przędzalnia wełny czesankowej, właść. Leo i Dr Paweł Neuman — Biała, Komorowicka 45—7	Przędzalnia wełny czesankowej	Jak rubr. 2	„
16.	F. Rabinowicz i Synowie — Biała, Piłsudskiego 3	Tkalnia i farbiarnia wełny	Scheindl Rabinowiez, Pauli Proper, Róża Zelaznik, Anna Cenzor, Elżbieta Langer, Lazar, Brunon, Artur, Ernest i Izydor Rabinowicz	3
17.	Plutzar i Brüll, Wytwornia i wykończalnia towarów tekstylnych, S. Kom. — Mikuszowice	Fabryka i Zbyt towarów tekstylnych, farbowanie i wykończenie tychże	Walter Brüll i Dr. Oswald Brüll	„
18.	Pierwsze Kęckie fabryki wyrobów wełnianych, Edward Zającze k, Kęty, Sobieskiego 516	Wyrób towarów wełnianych	Jak rubr. 2	„
19.	Polski Przemysł wstążkowy, »Pe-Pe-We«, Ska. z o. o. — Kraków, Wielicka 9	Wyrób wstążek, etykiet firmowych i taśm	N. N.	„
20.	Józef Geichschals, Fabryka sznurowadeł »Wanda« — Kraków, Rękawka 32	Fabrykacja sznurowadeł, taśm do lamowania i nici	Jak rubr. 2	„
21.	Samuel Suesman, Fabryka sznurowadeł »Wanda« — Chrzanów, Krakowska 41	Fabrykacja sznurowadeł i taśm do lamowania	Jak rubr. 2	„
22.	Fabryka Konfekcji, Maria Purchla, Kraków, Bonerowska 1	Wytwórnia konfekcji	Jak rubr. 2	„
23.	Fabryka bielizny, Leszczyński — Kraków, Szewska 4	Szycie bielizny	Jak rubr. 2	„
24.	H. Lichtig i Syn, Fabryka rękawiczek, kamaszy i trykotaży — Kraków-Podgórze, Wielicka 25	Wytwórnia trykotarzy, kamaszy, rękawiczek	H. Lichtig, Salomon, Abraham i Dr. Samuel Lichtigowie	„
25.	Młyn i tartak »Samopomoc-Chłopska« — Bestwina, pow. Biała	Przemiał zboża i przecieranie drzewa	Anna Ślusarczyk	„
26.	Młyn parowy — Brzeźnica, pow. Wadowice	Przemiał zboża	Andrzej Gnojek	„
27.	Łuszczarnia i Młyn, Jan Gerris von Schardenburg, »Oryza« Zakłady przemysłu ryżowego — Bieżanów	Łuszczarnia prosa, kaszarnia jęczmienia, mielenie żyta i pszenicy	Jan Gerris Schardenburg, i Julianesse Josea Seendart de Brueg	„
28.	Młyn parowy — Okocim	Przemiał zboża	N. N.	„
29.	Browar Krakowski, Fabryka przetworów słodowych, Jana Götza, Kraków	Wytwórnia wody sodowej, kawy zbożowej, sztucznego lodu i browar	Antoni Götz	„

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele	Art. ust.
30.	Zakłady przemysłowe i browar »Żywiec« — Żywiec	Browar piwny	Karl Olbracht — Habsburg	"
31.	Browar »Gumniska« — Tarnów	Browar piwny	Roman Sanguszko	"
32.	Zakłady Przemysłowo-rolne, Ska Akc. — Okocim	Przeróbka zbóż i płodów rolniczych dla produkcji piwa, słodu, spirytusu i drożdży	N. N.	"
33.	Ocet musztarda, Małgorzata Gableinzowa I Tow. — Kraków, Kr. Jadwigi 33	Fabrykacja octu i musztardy	Jak rubr. 2	"
34.	»Cracovia Bacon« ' ka z o. ol. — Kraków, Rzeźnicza 28	Wyrób konserw mięsnych	Kowalski Józef, Jankowski Mieczysław i Kędzierski Piotr	"
35.	Skład piwa okocimskiego i krakowskiego, Ska z o. o. — Kraków, św. Jana 5	Sprzedaż piwa beczkowego i flaszkowego i rozlewnia	Zofia z Hr. Sumińskich Götz, Zofia z Chrząszczów Götz	"
36.	»F-ma Salmo«, Ska z o o., Potocki i Czernecki — Kraków, Szlak 20	Przetwórnia i handel rybny	Czernecki Józef, Żarnecki St.	"
37.	Bialska Olejarnia, S. Arzta i Inż. W. Kordian — Biała, Andrzeja Pysza 42	Przeróbka nasion oleistych i rafineria oleju jadalnego	S. Arzt	"
38.	Parisser i Weiss, Przemysł drzewny, Tarnów, Kochanowskiego 33	Przeróbka surowca drzewnego, produkcja wełny drzewnej i form do obuwia	Jak rubr. 2	"
39.	Tartak parowy i fabryka obróbki drzewa, D. Weinfeld i J. Presser — Krzyż, gm. Lisia Góra	Produkcja tarcicy, mat drzewnych i budowlanych, płyt budowlanyeh marki »Arbolit«	Jak rubr. 2	"
40.	F-ma Segal i Zupnik — Muszyna	Tartak parowy	Jak rubr. 2	3
41.	F-ma »Solali«, S. A. — Żywiec	Tartak parowy i skrzynkarnia	N. N.	"
42.	F-ma Berkelhammer — Kraków, Cystersów 22	Tartak parowy	N. N.	"
43.	F-ma Hoffman — Sporysz	Tartak parowy i skrzynkarnia	Jak rubr. 2	"
44.	Ewa Monschein — Sławków	Tartak elektr. i skrzynkarnia	Jak rubr. 2	"
45.	Haim Rozenbach — Kamionka Wielka	Tartak parowy i wełniarka	Jak rubr. 2	"
46.	F-ma Friedman — Wieliczka	Tartak parowy	Jak rubr. 2	"
47.	F-ma Adamaszek — Kęty	" "	Jak rubr. 2	"

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele	Art. ust.
48.	F-ma Antonina Pordes — Dobra, pow. Limanowa	Tartak parowy i stolarnia	Jak rubr. 2	"
49.	F-ma J. i E. Wysockie i K. Bobrowski — Andrychów	Tartak parowy i skrzynkarnia	Jak rubr. 2	"
50.	Cegielnia Parowa, Jan Zipser — Biała, Hałcnowska 82	Wyrób cegły budowlanej i dachówki	Jak rubr. 2	2
51.	F-ma Warchanek — Mszana Dolna, pow. Limanowa	Tartak parowy i skrzynkarnia	Jak rubr. 2	"
52.	Cegielnia »Mieszczanka« Ska z o. o. Tarnów, Fabryczna 20	Tartak parowy i cegielnia	Salamon Abramowicz, Wilhelm Ettinger, Naftali Gruspan, Jakub Ziegeltuch	3
53 a.	St. Burtan i Ska, Zakłady ceramiczne — Kraków, Basztowa 17	Wyrób cegły maszynowej i dachówek. Cegielnia »Zielonki«	Jak rubr. 2 i Dr. W. Bogdanowski	"
53 b.	»Dolomit«, Ska z o. o. — Kraków, Basztowa 17	Kamieniołomy i wypalanie dolomitu w Pogorzycach	St. Burtan. Dr. Bogdanowski i Dr L. Starzycki	"
53 c.	»Marywil«, Fabryka wyrobów szamotowych i kamionkowych — Radom, Suchaniów, Zarząd Kraków, Basztowa 17	Produkcja wyrobów szamotowych i kamionki kanalizacyjnej	Stanisław i Aniela Burtanowie	"
54.	Wapienniki i Kamieniołomy Krzeszowickie — Krzeszowiee, Krakowska 212	Łamanie kamienia wapiennego i jego wypalanie	Dr. Maksymilian Willer	"
55.	Kamieniołomy Miast Małopolskich, Ska z o. o, Kraków, Bracka 7 (Przejęciu na własność Państwa ulega majątek przedsiębiorstwa znajdujący się na terenie Państwa Polskiego)	Kamień porfirowy, dolomitowy i andezytowy dla celów budowlanych i przemysłowych	Zarząd Miast Małopolskich: Kraków, Lwów, Tarnów	"
56.	Huta szkła. Dr. Inż. W. Heinrich i Ska — Tarnów, św. Trójcy 251	Wyroby szklane	Jak rubr. 2 i Maria Liberfreund	"
57.	»Miraculum«, Dr. Lustra, preparaty lekarsko kosmetyczne — Kraków, Obozna 14	Wyroby preparatów lekarsko-kosmetycznych	Rudolf Rosiński, Miklaszewski Antoni, Witold Böhm	"
58.	Dom Handlowy, Sypniewski i Jakubowski— Kraków, Mikołajska 4	Warsztaty dla naprawy samochodów	Maria Sypniewska i Hanna Jakubowska	"
59.	»Wawel«, Huta szkła, Ska z o. o. — Kraków-Płaszów, Zabłocie 90	Wytwórnia szkła butelkowego	Maurycy Peczenik i Roman Brenner	"
60.	J. Pischinger i Ska, Fabryka wyrobów czekoladowych — Kraków, Kącik 18	Wytwórnia cukierków, czekolady i wafli	Dr. Schenker Alfred, Izrael Pfeffer i Perlberger Henryk	"

Poz. 134.

PISMO OKÓLNE.

WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 25 listopada 1946 r. L. Kom. II-14-10/46

w sprawie zarządzeń dotyczących usuwania zasp śnieżnych.

W związku ze zbliżającą się porą zimową i koniecznością utrzymania komunikacji na drogach publicznych, przypominam przepis art. 20 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 32 z r. 1921) dotyczący uprawnienia Władz Adm. Og. I-szej Instancji i organów samorządowych do wydawania stosownych zarządzeń w tym zakresie.

W myśl tego przepisu wymienione Władze mogą w wypadkach zagrożenia komunikacji wskutek zasp śnieżnych zarządzić przymusowe dostarczenie środków przewozowych i robocizny na koszt Zarządów Drogowych do robót na drogach państwowych, wojewódzkich i powiatowych.

W związku z tym zaznaczam, że wykonanie zarządzeń wydanych na podstawie powyższego przepisu należy wyłącznie do Władz, które je wydały, a to przez własne Organa Wykonawcze niezależnie oczywiście od inicjatywy, wywołania takich zarządzeń, które należy do organów drogowych. Personel zatem Zarządów Drogowych (liniowy personel drogowy) nie jest obowiązany do spełniania czynności mających na celu wykonanie powyższych zarządzeń, jak np. doręczanie wezwań, doprowadzanie ludzi wezwanych itp., i nie może być w przyszłości do tych czynności używany.

Personel ten jest aż nadto zaabsorbowany w okresie zasp śnieżnych pracami technicznymi zmierzającymi do usunięcia przerw komunikacji, żadnych więc innych funkcji pełnić nie może.

Wojewoda:
Dr K. Pasenkiewicz

Poz. 135.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 2 października 1946 r. L. W II/1/26/46

o prowadzeniu ewidencji koni.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich)
oraz Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

Urząd Wojewódzki Krakowski podaje niżej do wiadomości i stosowania zaktualizowany przez Min. Adm. Publ. wyciąg z instrukcji b. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr I. 1/4/1 z dnia 16 grudnia 1936 r. dla zarządów gmin o prowadzeniu ewidencji koni.

Za Wojewodę:
Dr T. Chmielnikowski
Naczelnik Wydziału

Wyciąg

z instrukcji b. Ministerstwa Spraw Wewn. Nr I. 1/4/1 z dnia 16. XII. 1936 r. dla zarządów gmin o prowadzeniu ewidencji koni.

VIII. EWIDENCJA KONI

§ 25.

Pojęcie ewidencji koni.

Pod nazwą »ewidencja koni« należy rozumieć wszelkie czynności, wykonywane w celu uzyskania i zestawienia danych o ilości koni, jak również zaopatrzenia ich w dowody tożsamości.

Ujęcie w ewidencję koni odbywa się przez:

1) wystawienie przez R. I. K. (Rejonowego Inspektora Koni) dowodu tożsamości konia,

2) zapisanie przez gminę konia do księgi ewidencyjnej,

3) zapisanie właściciela (posiadacza) konia do skorowidza.

Każdy wydany dowód tożsamości konia powinien być niezwłocznie zapisany do księgi ewidencyjnej koni i skorowidza oraz zaopatrzony w numer (pozycję) tej księgi.

§ 26.

Urzędy prowadzące ewidencję koni.

Ewidencję koni prowadzą zarządy gminne (miejskie), które są odpowiedzialne za jej aktualny stan, przy czym w gminach wiejskich gminną księgę ewidencyjną prowadzi się w oddzielnych zeszytach dla każdej gromady.

§ 27.

Uprawnienia rejonowych inspektorów ewidencji koni.

Rejonowy inspektor koni — jako stały organ wojskowy do przeglądu i klasyfikowania koni — uprawniony jest do wglądu do ksiąg ewidencyjnych koni, do kontroli prawidłowego prowadzenia tych ksiąg oraz do udzielania urzędom ewidencyjnym stosownych wyjaśnień i wskazówek, wreszcie do sporządzania

odpisów i wyciągów z księgi ewidencyjnej koni.

§ 28.

System prowadzenia ewidencji koni.

Ewidencję koni prowadzi się przy pomocy:
a) księgi ewidencyjnej koni (kartoteki) i skorowidza,
b) rocznych wykazów statystycznych (patrz § 42).

§ 29.

Księga ewidencyjna koni.

1) Podstawą prowadzenia ewidencji koni jest księga ewidencyjna koni.

2) Druki do sporządzania księgi ewidencyjnej koni otrzymują urzędy prowadzące ewidencję koni bezpłatnie od powiatowych władz administracji ogólnej, w formie luźnych arkuszy, z których sporządzają oddzielnie dla każdej gromadzy zeszyty.

3) Przed rozpoczęciem zapisów w księdze ewidencyjnej należy każdy zeszyt gromadzki przenumerować i na ostatniej stronicy umieścić napis:

»Zeszyt niniejszy zawiera ..... przenumerowanych stron«.

.................................., dnia .... 19......... r.

Przełożony Gminy:

....

§ 30.

Sposób prowadzenia zapisów w księdze ewidencyjnej.

Zapisy w poszczególnych zeszytach księgi ewidencyjnej należy uskuteczniać kolejno pozycja za pozycją, bez żadnych przerw, wolnych miejsc, bez względu na datę wpisu, rocznik konia itp.

W każdym zeszycie gromadzkim numerację pozycji rozpoczyna się od numeru 1 i prowadzi się ją kolejnymi liczbami przez cały zeszyt do końca.

Po zapisaniu całego zeszytu, gdy zajdzie konieczność założenia nowego należy na zapisanym zeszycie umieścić napis: Tom I od Nr ..... do Nr ..... włącznie. Drugi zeszyt oznaczyć jako tom II z zaznaczeniem, że rozpoczyna się od pozycji ..... Pierwszą pozycję nowego zeszytu oznaczyć następnym kolejnym numerem, jako ciąg dalszy poprzedniej. wszystkie zapisy w księdze ewidencyjnej mają być wykonane starannie i czytelnie, bez poprawek. Gdyby jednak zaszła potrzeba uskutecznienia jakiejkolwiek poprawki należy ją wykonać atramentem czerwonym, zaznaczając jednocześnie o tym w rubryce »UWAGI« tej samej pozycji.

Notatka o uskutecznieniu poprawki powinna być krótka, jednak wyraźnie wskazywać co zostało poprawione.

Jeżeli rubryka »UWAGI« danej pozycji jest zajęta innym napisem, wówczas należy umieścić w rubryce poprawionej odsyłacz, a u dołu tej samej strony wpisać notatkę o dokonanej poprawce, oznaczając ją tym samym odsyłaczem.

Wszelkie poprawki powinny być zaopatrzone podpisem dokonywującego ich.

§ 31.

Czynności zarządów gminnych (miejskich) związane z prowadzeniem ewidencji koni.

Urzędy prowadzące ewidencję koni obowiązane są:
a) zapisywać do odnośnego zeszytu księgi ewidencyjnej konie, które otrzymały podczas przeglądu gromad dowody tożsamości, lub też przybyłe z innych miejscowości, na skutek zmiany miejsca stałego postoju,
b) skreślać z księgi ewidencyjnej konie, które ubyły (padły), zostały sprzedane do innych gromad, wywiezione za granicę itp. oraz odbierać od właścicieli dowody tożsamości koni padłych,
c) sporządzać roczne wykazy statystyczne,
d) odnotowywać w dowodach tożsamości koni, zmiany dotyczące właścicieli konia bądź miejsca postoju konia,
e) pouczać (uświadamiać) ludność o obowiązkach, wypływających ze stanu posiadania koni i czuwać nad wykonaniem tych obowiązków przez właścicieli (posiadaczy) koni,
f) protokolarnie niszczyć dowody unieważnione.

§ 32.

Obowiązki właścicieli (posiadaczy) koni.

Właściciel (posiadacz) konia obowiązany jest:

1) posiadać przy sobie, lub doręczyć osobie użytkującej konia, dowód tożsamości konia,

w wypadkach użytkowania poza obrębem gminy (miasta), gdzie koń ma stałe miejsce postoju,

2) okazywać dowód tożsamości konia na każde żądanie organów rządowych i samorządowych, również przy przeglądzie, poborze i próbnym poborze koni,

3) przekazywać dowód tożsamości konia przy odstąpieniu praw własności (posiadacza) konia innej osobie, która jest obowiązana dowód ten przyjąć,

4) zgłaszać w urzędzie prowadzącym ewidencję koni w terminie 7-dniowym:

a) fakt pozbycia konia,

b) fakt nabycia konia,

c) inne zmiany dotyczące posiadania konia, jak padnięcie, kradzież itp.,

d) zmiany miejsca stałego postoju konia, przy jednoczesnym przedstawieniu — w wypadkach wymienionych w pkt. b), c) i d)— dowodu tożsamości konia, w celu poczynienia w nim stosownych adnotacji,

5) przedstawić dowód tożsamości konia przy wszelkich oględzinach sanitarnych, wprowadzeniu konia na targowiska (targi, jarmarki), pokazy przy przetargach publicznych, załadowaniu do wagonów, na statki itp., w celu uzyskania adnotacji o stanie zdrowotnym konia,

6) przedstawić dowód tożsamości konia w urzędzie celnym, w wypadku wyprowadzenia konia za granicę Państwa,

7) donieść zarządowi gminnemu (miejskiemu) o wypadku zniszczenia, zagubienia lub kradzieży dowodu tożsamości, w celu otrzymania odpowiedniego zaświadczenia i wnieść podanie o wydanie duplikatu dowodu.

UWAGA! W razie kradzieży dowodu tożsamości konia, odpowiednie doniesienie może być również wniesione do posterunku M. O., który w tym wypadku wystawia wspomniane zaświadczenie.

Fakt pozbycia konia może być także zgłoszony za pośrednictwem sołtysa lub pisemnie.

§ 33.

Zgłoszenie faktu pozbycia konia.

Właściciel (posiadacz) może zgłosić pozbycie konia w następujący sposób:

a) ustnie w urzędzie prowadzącym ewidencję koni,

b) za pośrednictwem sołtysa,

c) za pomocą pisemnego zgłoszenia w urzędzie prowadzącym ewidencję koni.

Przy zgłoszeniach tych powinny być, o ile możności podane: numer i seria dowodu tożsamości konia, pozycja księgi ewidencyjnej koni, pod którą koń jest zapisany w gromadzie oraz nazwisko nowonabywcy i miejsce zamieszkania.

Na skutek jednego z powyższych w pkt. a), b), c) zawiadomień, zarząd gminny (miejski), po odszukaniu danego konia w księdze ewidencyjnej, odnotuje w rubryce »Wykreślono« datę meldunku i ewentualne nowe miejsce postoju konia, przy czym przekreśla czerwonym atramentem pozycje do rubryki »Wykreślono«.

Przy zgłoszeniach tych należy sprawdzić, czy przy pozbyciu konia został doręczony nowonabywcy dowód tożsamości konia. Jeżeli dowód nie został doręczony, należy go odebrać i zatrzymać w celu doręczenia nowonabywcy, o ile miejsce zamieszkania nowonabywcy znajduje się na terenie danej gminy lub o ile nowonabywca pochodzi z innej gminy dla doręczenia dowodu nowonabywcy.

§ 34.

Zgłoszenie faktu nabycia konia.

1. ZGŁOSZENIE KONIA W TEJ SAMEJ GROMADZIE.

W razie zgłoszenia w Zarządzie gminnym (miejskim) nabycia konia, mającego miejsce poprzedniego stałego postoju w obrębie tej samej gromady, należy:

a) zażądać od zgłaszającego dowód tożsamości konia,

b) odszukać pozycję księgi ewidencyjnej, pod którą koń jest zapisany,

c) wpisać w rubryce »Wykreślono« księgi ewidencyjnej datę meldunku oraz numer wolnej pozycji, pod którą konia należy zaraz zapisać,

d) przekreślić czerwonym atramentem dawny zapis,

e) uskutecznić w dowodzie tożsamości konia w rubryce »Dalsze zmiany« notatkę o zaszłej zmianie w stanie posiadania konia.

2. ZGŁOSZENIE KONIA Z OBCEJ GMINY, CZY Z TEJ SAMEJ GMINY, LECZ Z INNEJ GROMADY.

W razie zgłoszenia w zarządzie gminnym (miejskim) przez właściciela nabycia konia, mającego poprzednie miejsce stałego postoju w innej gromadzie lub innej gromadzie tej samej gminy należy:

a) zażądać od zgłaszającego dowodu tożsamości konia i na podstawie umieszczonych w nim danych wpisać konia do kolejnej wolnej pozycji odnośnego zeszytu księgi ewidencyjnej,
b) uskutecznić w dowodzie tożsamości w rubryce »Dalsze zmiany« notatkę o zaszłej zmianie w stanie posiadania konia (patrz § 17),
c) skreślić konia z poprzedniego zeszytu księgi ewidencyjnej, o ile jest z tej samej gminy.

§ 35.

Wpisywanie do księgi ewidencyjnej koni zwolnionych od poboru.

W wypadku zwolnienia konia od poboru nie wypełnia się w księdze ewidencyjnej rubryk »Klasyfikacja wojskowa«. Wypełnienie jednej z tych rubryk powinno być dokonane z dowodu tożsamości dopiero po cofnięciu zwolnienia, ewentualnie po wygaśnięciu mocy jego ważności. Z chwilą wpisania kategorii konia w rubryce »Klasyfikacja wojskowa« należy jednocześnie skreślić w rubryce »Zwolniony« notatkę o zwolnieniu konia.

W wypadku kiedy koń zwolniony od poboru nie posiada w dowodzie tożsamości kategorii, a zwolnienie zostało cofnięte lub ważność jego wygasła, konia takiego należy przedstawić do najbliższego przeglądu.

§ 36.

Zgłaszanie nabycia konia bez dowodu tożsamości.

Jeżeli właściciel zgłasza nabycie konia bez dowodu tożsamości, wskutek nieotrzymania go od poprzedniego właściciela (posiadacza), należy przeprowadzić dochodzenie, umożliwiające odszukanie tego dowodu.

Gdyby przeprowadzone dochodzenie nie ustaliło gdzie się znajduje dowód, albo rozpoczęcie dochodzenia było w ogóle niemożliwe wskutek braku potrzebnych danych, należy konia wpisać do specjalnej listy, zawierającej wykaz koni zgłoszonych bez dowodów tożsamości i konie w niej zapisane wraz z listą przedstawić do najbliższego przeglądu.

§ 37.

Zgłaszanie padnięcia, zabicia, kradzieży konia itp.

1) Przy zgłaszaniu przez właściciela (posiadacza) o padnięciu, zabiciu, kradzieży konia itp., należy odszukać w księdze ewidencyjnej pozycję, w której koń jest zapisany i w rubryce »Wykreślono« odnotować datę zgłoszenia i przyczynę wykreślenia konia. Następnie w dowodzie tożsamości w rubryce »Notatka o padnięciu, zabiciu, kradzieży konia, wywozie za granicę« wpisuje się fakt padnięcia, kradzieży itp.

Dowody tożsamości tych koni zatrzymuje się w aktach danego zarządu gminnego (miejskiego).

2) W razie gdyby skradziony koń został odzyskany, a dowód tożsamości nie został jeszcze zniszczony, dowód należy zwrócić właścicielowi po uprzednim jednak dokonaniu poprawki w księdze ewidencyjnej i w dowodzie tożsamości.

W wypadku jeśli dowód tożsamości został już przez zarząd gminy zniszczony, należy postąpić jak z koniem zgłoszonym bez dowodu tożsamości w myśl § 36 lub zwrócić się do R. I. K. o wydanie nowego dowodu tożsamości na podstawie wyciągu z gminnej księgi ewidencyjnej.

§ 38.

Zgłaszanie zmiany miejsca postoju konia.

Przy zgłaszaniu zmiany miejsca postoju konia należy mieć na uwadze:

a) zmianę miejsca postoju konia w obrębie tej samej gromady,
b) zmianę miejsca postoju z jednej gromady do drugiej lub też do obcej gminy.

W pierwszym wypadku należy postąpić w myśl § 34 (1), w drugim — w myśl § 34 (2).

§ 39.

Zgłoszenie wywozu konia za granicę.

W wypadku zgłoszenia przez właściciela (posiadacza) o wywozie konia za granicę, za-

rząd gminny (miejski) uskutecznia w księdze ewidencyjnej w rubryce »Wykreślono« datę zgłoszenia i notatkę, że zgłoszono sprzedaż za granicę, przekreślając jednocześnie czerwonym atramentem cały wpis.

§ 40.

Postępowanie w wypadku sfałszowania dowodu tożsamości konia.

W wypadku odebrania przez organa M. O. od właściciela (posiadacza) konia sfałszowanego dowodu tożsamości, organa M. O. spisuje odpowiedni protokół, do którego dołącza sfałszowany dowód, a właścicielowi (posiadaczowi) konia wydaje pokwitowanie z odbioru sfałszowanego dowodu.

Organ M. O., skierowujący sprawę na drogę sądową, równocześnie zawiadamia o tym gminę, która na tej podstawie czyni odpowiednią adnotację w księdze ewidencyjnej koni.

W razie zauważenia przez gminę faktu sfałszowania dowodu tożsamości konia, dowód ten odbiera się od właściciela (posiadacza) konia i zamiast niego wydaje się stosowne pokwitowanie. Sfałszowany dowód przy odpowiednim piśmie, przesyła się do właściwego organu M. O. celem przeprowadzenia odpowiedniego dochodzenia i dalszego urzędowania.

Wydane przez organa M. O. i przez gminę pokwitowania zastępują czasowo (do najbliższego przeglądu koni) dowód tożsamości konia. W tych jednak wypadkach, gdy sfałszowanie dotyczy nie właściciela konia, lecz opisu zwierzęcia, rejonowy inspektor koni może wydać duplikat pierwowzoru (niesfałszowanego) dowodu wcześniej, o ile koń doprowadzony zostanie przed R. I. K. do opisu. Duplikaty mogą być również wydawane drogą korespondencji na podstawie wyciągu z księgi ewidencyjnej, nadesłanego przez zarząd gminny (miejski). Ten ostatni jednak system powinien być stosowany bardzo oględnie i tylko w tych wypadkach, jeśli nie zachodzi obawa, że sfałszowanie danych w dowodzie tożsamości nastąpiło jeszcze przed zaciągnięciem konia do ewidencji gminy ostatniego zameldowania, gdyż mógłby zajść wypadek, że sfałszowane dane w dowodzie tożsamości przepisane zostały do ewidencji gminnej.

§ 41.

Postępowanie z dowodami koni padłych, zabitych, skradzionych itp. zatrzym. przez urzędy prowadzące ewidencję koni.

Dowody zatrzymane w aktach (będą to dowody tożsamości koni padłych, zabitych, skradzionych itp.) podlegają każdego roku w terminie 1 stycznia i 1 lipca zniszczeniu (spaleniu) przez dany urząd.

Z czynności tej spisuje się protokół (z wymienieniem serii i numerów zniszczonych dowodów oraz przyczyny zniszczenia). Jeden egzemplarz protokółu przesyła się właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej, drugi zaś pozostaje w aktach urzędu.

§ 42.

Wykazy statystyczne koni.

Co roku urzędy prowadzące ewidencję koni sporządzają wykaz statystyczny koni, zapisanych w księdze ewidencyjnej wg. danych z dnia 1 stycznia.

Wykaz ten sporządzony gromadami powinien być w terminie do dnia 15 stycznia odesłany do powiatowej władzy ogólnej.

§ 43.

Skreślenie z księgi ewidencyjnej koni, które ubyły.

W wypadku pozbycia konia, kradzieży, padnięcia, wywiezienia za granicę, zmiany właściciela konia itp., przekreśla się daną pozycję od rubryki »Nr« do rubryki »Wykreślono«, odnotowując w tej ostatniej datę i przyczynę skreślenia pozycji.

Przekreślenia dokonywuje się czerwonym atramentem linią łamaną w sposób umożliwiający odczytanie przekreślonego tekstu.

§ 44.

Postępowanie w wypadku zgłoszenia o zagubieniu, kradzieży lub zniszczeniu dowodu tożsamości konia.

Właściciel (posiadacz) konia po zgłoszeniu w zarządzie gminnym (miejskim), w ciągu 7 dni, o zagubieniu, kradzieży lub zniszczeniu dowodu tożsamości konia, powinien wnieść bezpośrednio lub za pośrednictwem zarządu

gminnego (miejskiego) podanie do właściwego rejonowego inspektora koni o wydanie mu duplikatu dowodu tożsamości.

Do podania należy dołączyć:

1) zaświadczenie zarządu gminnego (miejskiego) lub komisariatu (posterunku) M. O. o zgłoszeniu zagubienia, zniszczenia, kradzieży dowodu tożsamości konia;

jeśli podanie o duplikat przesłane zostaje do rejonowego inspektora koni, za pośrednictwem zarządu gminnego (miejskiego), pismo zarządu, przy którym przesyła się podanie, zastępuje zaświadczenie; załączanie osobnego zaświadczenia w tym wypadku jest zbędne;

2) wyciąg z księgi ewidencyjnej, wydany przez zarząd gminny (miejski), a zawierający dane niezbędne do wypełnienia duplikatu dowodu tożsamości;

3) znaczki stemplowe w kwocie 20 zł.

UWAGA: znaczki stemplowe stanowią opłatę za duplikat, nie są więc opłatą od podania, które od tej opłaty jest zwolnione. (Zarządzenie Ministerstwa Skarbu Nr D. V. 40718/5/32 z dnia 1. XII. 1932 r.).

4) w wypadku zagubienia lub kradzieży — dowód unieważnienia tego dokumentu, ogłoszony jednorazowo w dzienniku wojewódzkim właściwego województwa.

W wypadku zniszczenia dowodu tożsamości konia wskutek długotrwałego użytkowania go (4 lata od czasu wydania), duplikat dowodu będzie wystawiony bezpłatnie.

Ludności, której osiedla zostały zniszczone wskutek pożaru, powodzi lub innych klęsk żywiołowych, duplikaty dowodów tożsamości będą wydawane bezpłatnie. Również osobom ubogim będą wydawane duplikaty bezpłatnie, o ile stan ubóstwa zostanie stwierdzony przez zarząd gminny (miejski), posterunek M. O. czy też w ogóle urząd państwowy.

§ 45.

Postępowanie w wypadku, gdy właściciel konia nie chce złożyć podania o duplikat dowodu tożsamości.

W wypadku, gdyby właściciel konia nie zechciał złożyć podania o wydanie duplikatu dowodu tożsamości konia, zarząd gminny (miejski) lub też organ M. O. powinien sporządzić odpowiedni protokół i skierować go do powiatowej władzy administracji ogólnej celem pociągnięcia winnego do odpowiedzialności na zasadzie art. 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 502 z roku 1939).

§ 46.

Wpisywanie do księgi ewidencyjnej dowodów tożsamości koni (duplikatów) nadsyłanych przez R. I. K.

W wypadku nadesłania przez rejonowego inspektora koni duplikatu dowodu tożsamości należy uprzednio sprawdzić, czy koń opisany w nadesłanym duplikacie jest zapisany w księdze ewidencyjnej, czy też jeszcze nie jest.

O ile koń figuruje w księdze ewidencyjnej należy w pozycji, w której koń jest zapisany przekreślić numer i serię starego dowodu i wpisać numer i serię dowodu nowego. Jednocześnie w rubryce »Uwagi« tej pozycji należy uskutecznić odpowiednią notatkę. Następnie w dowodzie tożsamości wpisać numer pozycji księgi ewidencyjnej, pod którą koń został zapisany.

Jeżeli natomiast koń nie figuruje w księdze ewidencyjnej danej gminy (miasta) wpisuje się go jako konia nowo zgłoszonego (§ 34 (2) instrukcji).

§ 47.

Konie wybrakowane z wojska oraz konie sprzedane komisjom remontowym.

Konie, będące własnością wojska, posiadają również dowody tożsamości wydawane przez rejonowych inspektorów koni.

Konie te nie podlegają obowiązkowi ewidencji i meldunku w gminie.

Nowonabywcy koni sprzedanych przez wojsko obowiązani są zgłosić konie w swej gminie, jak w każdym innym wypadku nabycia konia.

O ile koń zakupiony został przez komisję remontową, właściciel (posiadacz) konia powinien zgłosić fakt pozbycia konia w zarządzie gminnym (miejskim), jak przy każdej sprzedaży konia.

Zarządy gminne (miejskie), na podstawie powyższych zgłoszeń, ujmują w ewidencję gromadzką konia nabytego względnie wykre-

ślają konia z tej ewidencji jak przy każdej innej sprzedaży.

§ 48.

Skorowidz do księgi ewidencyjnej koni.

Celem łatwiejszego i szybszego odszukania pozycji, pod którą koń jest zapisany w księdze ewidencyjnej, prowadzi się również według gromad skorowidz imienny właścicieli (posiadaczy) koni oraz wozów i uprzęży.

Skorowidz ten jednocześnie będzie wykorzystany w celach, w jakich służyły dotychczas listy kolejności do dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju.

Skorowidz powinien zawierać następujące rubryki:

1) nazwisko i imię właściciela (posiadacza) konia,
2) adres,
3) rubrykę dla wyszczególnienia jakie posiada konie,
4) jakie posiada wozy z podziałem na pojazdy osobowe i wozy gospodarskie, dwukonne i jednokonne,
5) jaką posiada uprząż: chomątowa krakowska, szlejowa skórzana, szlejowa parciana, dugi,
6) uwagi.

Wszelkie zmiany przeprowadzane w księdze ewidencyjnej koni należy jednocześnie przeprowadzać w skorowidzu.

Raz do roku gminy przeprowadzają uaktualnienie skorowidzów w odniesieniu do wozów i uprzęży.

Czynność ta powinna zbiegać się z okresem przeprowadzenia w gminie kontroli ewidencji koni.

§ 49.

Obowiązek gmin notowania osób niestosujących się do przepisu o ewidencji koni.

Gminy mają obowiązek notowania każdorazowo wypadków niestosowania się właścicieli (posiadaczy) koni do istniejących przepisów o prowadzeniu ewidencji koni i składania wniosków do władzy administracji ogólnej o pociągnięciu winnych do odpowiedzialności lub też samodzielnego nakładania kar w formie nakazów karnych (art. 45 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365), jeśli zostały do tego upoważnione przez wojewodów.

§ 50.

Ewidencja koni w większych miastach.

W większych miastach ewidencja koni może być prowadzona za pomocą kartoteki.

Zezwolenia na prowadzenie kartoteki udzielają władze wojewódzkie.

Kartoteka zawiera wszystkie szczegóły (rubryki) zawarte w księdze ewidencyjnej.

Są to karty indywidualne (dla odróżnienia — dwóch kolorów): pierwsza dla właściciela zwierzęcia pociągowego i druga dla konia.

Karta pierwszą układana jest według komisariatów M. O., a w każdym komisariacie w porządku alfabetycznym nazwisk właścicieli (posiadaczy) koni, druga — według Nr. dowodu tożsamości konia, który to numer znajduje się również na pierwszej karcie.

Dla odszukania właściwego konia należy w kartotece odszukać najpierw kartę z nazwiskiem właściciela konia, a następnie na podstawie numeru dowodu tożsamości konia, oznaczonego na tej karcie, odszukać w kartotece koni kartę poszukiwanego konia.

W każdym razie zasada prowadzenia jednej wspólnej księgi ewidencyjnej koni dla koni zdatnych i niezdatnych dla celów wojskowych, winna znaleźć odpowiednie zastosowanie w systemie kartotekowym.

§ 51.

Wgląd do księgi ewidencyjnej koni.

Prawo wglądu do księgi ewidencyjnej koni (kartoteki), czynienia z niej odpisów i wyciągów przysługuje:

1) organom władzy administracji ogólnej,
2) właściwemu rejonowemu inspektorowi koni,
3) organom władzy wojskowej, posiadającym oprócz delegacji właściwej władzy wojskowej, upoważnienie właściwej władzy administracji ogólnej,
4) przewodniczącemu komisji poborowej koni. i
5) funkcjonariuszom M. O.

Poz. 136.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 27 listopada 1946 r. L. O. Org. 1/S/173/46

w sprawie niszczenia urządzeń teletechnicznych.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów powiatowych.

Często powtarzające się w ostatnich miesiącach przerwy w łączności kolejowej, jak to wykazały przeprowadzone dochodzenia, spowodowane są przez mieszkańców wsi, położonych wzdłuż toru kolejowego, którzy w sposób bezmyślny, a złośliwy rozbijają izolatory, wycinają przewody i niszczą odciągi.

Stan ten przy obecnym braku materiałów ujemnie wpływa nie tylko na normalną łączność, ale bezpośrednio zagraża bezpieczeństwu ruchu pociągów i równocześnie przekreśla dotychczasowy dorobek w dziedzinie odbudowy urządzeń kolejowych i Skarb Państwa naraża na kolosalne straty.

W związku z powyższym proszę o pouczenie ludności tamt. powiatu w sposób tam praktykowany — że tego rodzaju nieobywatelskie postępowanie powoduje nie tylko straty dla Skarbu Państwa, ale zagraża życiu ludzi, którzy korzystają z przejazdów kolejowych.

Równocześnie proszę zaznaczyć, że winnych podobnych wykroczeń będzie się ścigać z całą bezwzględnością, skierowując sprawę do sądu, przy czym za nieletnich odpowiedzialność prawną ponosić będą ich opiekunowie.

Za Wojewodę: **Mgr Wiesław Duski**
Naczelnik Wydziału

Poz. 137.

OGŁOSZENIE

WOJEWODY KRAKOWSKIEGO

z dnia 9 listopada 1946 r.

o udzieleniu zezwolenia ks. Antoniemu Odziomkowi w Starym Sączu na przemiał 700 kg pszenicy na mąkę 50% dla celów liturgicznych.

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z dnia 18. X. 1946 r. L. dz. VIII-Zo-16434 i zgodnie z przepisami § 2, 3 i 4 Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 10 sierpnia 1946 r. w sprawie przemiału zboża procentowo niższego, niż dozwolony, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z dnia 15 sierpnia 1946 r. Nr 11, poz. 67, zezwalam ks. Antoniemu Odziomkowi w Starym Sączu na przemiał 700 kg pszenicy na mąkę 50% dla celów liturgicznych kościołów Dekanatu Staro-sądeckiego. Równocześnie zezwalam ob. Helenie Kacz w Starym Sączu dokonać przemiału powyższej ilości 700 kg pszenicy na mąkę pszenną 50% w swoim młynie w Starym Sączu w terminie od 15 listopada do 31 grudnia 1946 r.

Wypieku 350 kg mąki pszennej 50% uzyskanej z przemiału powyższej ilości 700 kg pszenicy na hostie, komunikanty i opłatki może dokonać ks. Antoni Odziomek w Starym Sączu we własnym zakresie w terminie od dnia 15. XI. 1946 do 31. VIII. 1947 r.

Wojewoda:
Dr Pasenkiewicz Kazimierz

Poz. 138.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 5 listopada 1946 r.

w sprawie podania mgr. farm. Bolesława Mandata, o udzielenie koncesji na istniejącą aptekę publiczną w Zakopanem, ul. Chramcówki 758.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. U. P. austr. Nr 5 z 1907 r.) Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Bolesław Mandat wniósł dnia 31 października 1946 r. do Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego podanie o przepisanie koncesji na istniejącą aptekę publiczną w Zakopanem, przy ul. Chramcówki 758, której zapasy środków leczniczych i urządzenie apteczne nabył w drodze prywatnego aktu kupna-sprzedaży od dotychczasowej właścicielki Ob. Heleny Masłowskiej, wdowy po śp. aptekarzu Bolesławie Masłowskim, podpisanego w dniu 29. X. 1946 r. w obecności zastępcy notariusza mgr. Wita Zagabło w Krakowie, Nr Rep. 2152/46.

Za Wojewodę: **Mgr. A. Filemonowicz**
Inspektor Farmaceutyczny

Poz. 139.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 12 listopada 1946 r.

o udzieleniu zezwolenia na reaktywowanie biura i wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego Obywatelowi inż. Bardachowi Ludwikowi w Grybowie.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 454 ex 1928 r.), Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że zarządzeniem z dnia 12 listopada 1946 r. L. Pom. A. III. 280/46, udzielił Ob. inż. Bardachowi Ludwikowi zezwolenia na otwarcie biura i wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą w Grybowie przy ul. Kościuszki Nr 170.

Za Wojewodę:

Inż. J. Grochulski

Naczelnik Wydziału Pomiarów.

Poz. 140.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 15 listopada 1946 r.

o udzieleniu Ob. Siebielcowi Wacławowi dekretu na wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Ob. Siebielec Wacław ur. w r. 1907 w Potoczku Wojew. Lubelskie otrzymał na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dn. 15. VII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 454 ex 1928 r.) **dekret,** upoważniający go do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Żywcu za L. Pom. A. III. 217/46 z dnia 11 października 1946 r. Przysięgę służbową złożył wyżej wymieniony na ręce Starosty Powiatowego w Żywcu dnia 24 października 1946 r. Na czas piastowania przez Ob. Siebielca posady państwowej w Pow. Urzędzie Ziemskim w Żywcu zawiesza się prawo wykonywania czynności zawodowych mierniczego przysięgłego, oraz używania pieczęci urzędowej z godłem Państwa.

Za Wojewodę:

Inż. J. Grochulski

Naczelnik Wydziału Pomiarów

Poz. 141.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 23 listopada 1946 r.

w sprawie przeniesienia siedziby urzędowej miern. przysięgł. inż. Teodora Suknarowskiego z Sierszy k. Trzebini do Krakowa, ul. Wola Justowska 49.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 454 ex 1928 r.) — Urząd Wojewódzki Krakowski podaje do wiadomości, że Ob. inż. Suknarowski Teodor, mierniczy przysięgły, zamieszkały dotychczas w Sierszy k. Trzebini, przeniósł swoją siedzibę urzędową do Krakowa, ul. Wola Justowska Nr 49.

Za Wojewodę:

Inż. Antoni Hollender

w z. Naczelnika Wydziału Pomiarów

Poz. 142.

ZARZĄDZENIE

STAROSTY POWIATOWEGO W NOWYM TARGU.

z dnia 12 listopada 1946 r.

o wprowadzeniu godzin policyjnych na terenie powiatu nowotarskiego

Wobec istnienia na terenie powiatu nowotarskiego wypadków zakłócenia bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, opierając się na § 1 rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z 31. X. 1946, o upoważnieniu Starostów Powiatowych Woj. Krak. do zarządzania godzin policyjnych (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr 22, poz. 117), zarządzam na obszarze powiatu nowotarskiego następujące **godziny policyjne:**

Na terenie miasta Zakopane: od godz. 19 do godz. 6.

Na terenie gmin: Bukowina, Chochołów, Ciche, Czarny Dunajec, Czorsztyn, Jabłonka, Kościelisko, Krościenko, Łapsze Niżne, Łopuszna, Ludźmierz, Ochotnica, Odrowąż, Poronin, Raba Wyżna, Rabka, Szaflary, Szczawnica — od godz. 20 (8 wieczór) do godz. 5 rano.

Na terenie miasta Nowy Targ nie wprowadzam godzin policyjnych.

W czasie wyżej określonych godzin policyjnych niedozwolone jest przebywanie poza

swoim domem wzgl. obejściem bez zezwolenia Starostwa tut.

W wypadkach niecierpiących zwłoki zezwolenia jednorazowego na okres nie dłuższy niż 48 godzin, udzielić może komendant posterunku M. O., zaś w miejscowościach, w których nie ma posterunku M. O. — sołtys gromady.

Konieczność uzyskania zezwolenia nie dotyczy:

a) Wojska Polskiego i członków Armii Sprzymierzonych,
b) funkcjonariuszów Urzędu Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej,
c) duchownych i sług kościelnych, w związku z pełnieniem czynności duszpasterskich, wymagających przebywania poza domem w czasie godzin policyjnych.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia z mocy § 5 cyt. Rozp. Wojewody Krak. ulega karze grzywny do 5.000 zł. lub karze aresztu do 14 dni, albo obu tym karom łącznie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
Mgr. **Skibiński**

Poz. 143.

ZARZĄDZENIE

STAROSTY POWIATOWEGO W WADOWICACH
z dnia 20 listopada 1946 r.

o wprowadzeniu godzin policyjnych na terenie powiatu wadowickiego.

Na podstawie § 1 Rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 31. X. 1946 r. o upoważnieniu Starostów Powiatowych Województwa Krakowskiego do zarządzenia godzin policyjnych (Kr. Dz. Woj. Nr 22, poz. 117), z uwagi na to, że na terenie tutejszego powiatu powtarzają się ustawicznie wypadki zakłócenia bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, z dniem 25 listopada 1946 r. aż do odwołania zarządzam, co następuje:

1. Na terenie miast: Andrychów, Kalwaria, Wadowice, Zator ustalam godziny policyjne od godz. 22 do godz. 5 rano.

2. Na pozostałym terenie powiatu, a to: Maków-miasto oraz gmin wiejskich Andrychów, Brzeźnica, Budzów, Chocznia, Kalwaria, Maków Podhalański, Mucharz, Ryczów, Stryszów, Wadowice, Wieprz, Zator, Zawoja, ustalam godziny policyjne: od godz. 20 do godz. 5 rano.

3. W godzinach policyjnych zakazuję przebywania poza domem bez zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej. Zezwolenia na przebywanie poza domem w czasie podanych godzin policyjnych na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc, wydawać będzie Referat Społeczno-Polityczny (pokój Nr 21, II piętro) tut. Starostwa.

W wypadkach niecierpiących zwłoki, zezwolenia jednorazowe na okres nie dłuższy niż 48 godzin, udzielić może Komendant miejscowego posterunku Milicji Obywatelskiej, zaś w miejscowościach, w których nie ma posterunku Milicji Obywatelskiej — sołtys gromady.

4. Konieczność uzyskania zezwolenia nie dotyczy:

a) Wojska Polskiego i członków Armii Sprzymierzonych,
b) funkcjonariuszów Urzędu Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej,
c) duchownych i sług kościelnych, w związku z pełnieniem czynności duszpasterskich, wymagających przebywania poza domem w czasie godzin policyjnych.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia z mocy § 5 cyt. Rozp. Wojewody Krakowskiego ulega karze grzywny do 5.000 zł lub karze aresztu do 14 dni, albo obu tym karom łącznie.

Starosta Powiatowy:
Borek Mieczysław

Dział nieurzędowy

Nowa stawka opłat dziennych w Państw. Szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

Począwszy od 1 października 1946 r. stawka opłat dziennych (taksa szpitalna) w Państw. Szpitalu św. Łazarza w Krakowie została ustalona na 150 zł.

Zmiana godzin urzędowych w agencji poczt.-telek. Czorsztyn.

Z dniem 15 listopada 1946 r. zaprowadza się we wszystkich działach zewnętrznej służby pocztowo-telekomunikacyjnej agencji pt. Czorsztyn jednorazowe

urzędowanie w dni powszednie w godzinach od 8—15 w miejsce dotychczasowych godzin urzędowych od 8—12 i 15—18.

Godziny urzędowe w niedziele i święta pozostają bez zmiany, tj. od 9—11 i 15—16.

OGŁOSZENIA
o zagubieniu wzgl. skradzeniu dokumentów.

Bielas Władysław, zamieszkały w Brzezińce koło Oświęcimia, zgłasza zagubienie zielonego prawa jazdy, które unieważnia.

Breza Michalina, zamieszkała w Zembrzycach, pow. Wadowice, zgłasza iż dnia 12. X. 1946 r. skradziono jej prawo praktyki lekarskiej, wystawione przez Urz. Woj. w Wilnie, które unieważnia.

Matras Antoni, syn Jana, urodzony dnia 20. IX. 1913 r., zam. w grom. Makowica nr 12, gmina i pow. Limanowa, unieważnia zagubioną kartę rejestracji wojskowej, wydaną przez R. K. U. Nowy Sącz.

Kowalski Teofil, syn Klemensa, ur. 10. X. 1894 r. w Hobędzy, gmina Rzeżuśnia, zgłosił zagubienie dowodu tożsamości konia nr 7537 wydanego przez Zarząd Gminny w Gołczy Rzeżuśnia, opiewający na jego nazwisko, oraz kartę rozpoznawczą, wydaną przez Starostwo miechowskie, również opiewającą na jego nazwisko, które unieważnia.

Galica Stanisław, ur. 5. VIII. 1922 r. w Bukowinie, powiat Nowy Targ, syn Józefa i Katarzyny, zam. w Bukowinie nr 153, unieważnia zgubione zaświadczenie rejestracyjne otrzymane w Rejonowej Komendzie Uzupełnień Nowy Targ (Zakopane).

Biernat Jan, zam. w Straconce nr 7, gmina Biała Krakowska, zgubił dowód tożsamości konia 4/11 1946 (klacz biało-siwa, lat 20), który unieważnia.

Dymnicka Ludmiła, ur. w Złoczowie 28. IV. 1917 r., zamieszkała: Kraków ul. Sereno Fenna 4, m. 7, unieważnia następujące dokumenty skradzione w podróży: metrykę urodzenia, kartę repatriacyjną nr 1286/Stal na nazwisko Dymnicka Józefa i Ludmiła, zaświadczenie Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego i kartę do stołówki Wojewódzkiej inż. Tatarkowskiego Janusza.

Jan Skoczylas, zam. w Borkach, nr 20, unieważnia dowód tożsamości konia nr 60/I/45 wystawiony przez Zarząd gminny w Szczucinie, pow. Dąbrowa Tarnowska.

PRZEDRUK

Zarządzenie Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw z dnia 6 listopada 1946 r.

Na zasadzie § 14 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 114) na wniosek Ministra Przemysłu zarządzam wyłączenie niżej wymienionych przedsiębiorstw, przechodzących na własność Państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 17) spod właściwości Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie.

L. p.	Przedsiębiorstwo i siedziba	Przedmiot działania	Właściciel
1	Bracia Czeczowiczka w Andrychowie — Andrychów	Przędzalnia i tkalnia bawełny	Inż. Edwin Czeczowiczka
2	Polska Spółka Obuwia »Bata«, Spółka Akcyjna — Kraków	Fabryka obuwia	Jak rubr. 2
3	Spółka Akcyjna Fabryki Portland-Cementu »Szczakowa« — Szczakowa	Fabryka cementu, dolomitu, wapna hydraulicznego i płyt budowlanych »Suprema«	Jak rubr. 2
4	Polskie Zakłady Garbarskie, Spółka Akcyjna — Kraków	Garbarnia	Jak rubr. 2
5	Spółka Akcyjna Przemysłu Cementowego »Wiek« — Ogrodzieniec	Fabryka cementu	Jak rubr. 2
6	»Worek« Fabryka Worków Papierowych, Spółka z ogr. odpow. — Szczakowa	Fabryka worków papierowych	Jak rubr. 2

L. p.	Przedsiębiorstwo i siedziba	Przedmiot działania	Właściciel
7	Fabryka Kabli, Spółka Akcyjna — Kraków	Produkcja przewodów, kabli i wyrobów instalacyjnych	Jak rubr. 2
8	Pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce, Spółka Akcyjna — Chrzanów	Budowa i remont parowozów, produkcja zestawów kołowych i części zaporowych	Jak rubr. 2
9	Żywiecka Fabryka Papieru »Solali«, Spółka Akcyjna — Żywiec	Produkcja papieru i bibułek	Jak rubr. 2
10	»Altesse« - »Wisła« Fabryka Tutek i Bibułek, Spółka Akcyjna — Kraków	Produkcja wyrobów papierowych tutek i bibułek	Jak rubr. 2
11	Fabryka Porcelany i Wyrobów Ceramicznych »Chmielów«, Spółka Akcyjna — Kraków	Produkcja porcelany stołowej i technicznej	Jak rubr. 2
12	Zjednoczone Fabryki Maszyn, Kotłów i Wagonów, I. Zieleniewski i Fitzner Gamper, Spółka Akc. — Kraków	Fabryka maszyn i urządzeń mechanicznych	Jak rubr. 2
13	Towarzystwo Kontynentalne dla Handlu i Przemysłu, Spółka Akcyjna — Kraków	Hurtowny handel towarami żelaznymi i instalacyjnymi, oraz produkcja armatur do wody, gazu i pary	Jak rubr. 2
14	»Olkusz« Fabryka Naczyń Emaliowanych, Spółka Akcyjna — Olkusz	Wyrób naczyń emaliowanych, aluminiowych i innych wyrobów z blachy	Jak rubr. 2
15	Dr. A. Wander, Aktiengesellschaft dawniej Fabryka Chemiczno-Farmaceutyczna, Dr. A. Wander. Ska Akc. — Kraków	Produkcja preparatów chemicznych, farmaceutycznych i spożywczych	Jak rubr. 2
16	»Semperit« Polskie Zakłady Gumowe, Spółka Akcyjna — Kraków	Produkcja wyrobów gumowych, dętek i opon	Jak rubr. 2

Powyższe przedsiębiorstwa przekazuję do postępowania w trybie § 30 cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Przewodniczący
Głównej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw
(—) **Dr. L. Kurowski**
Podsekretarz Stanu

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki“, Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Cena niniejszego egzemplarza **40 zł.** — Przedpłata na rok 1946 wynosi kwartalnie **60 zł.**

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy lub jego miejsce 10 zł. — Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egzemplarzem dowodowym 100 zł.

Należność za prenumeratę, ogłoszenia oraz za poszczególne egzemplarze, należy wpłacać na rachunek żyrowy: „Administracji Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego“ w Banku Narodowym w Krakowie, ulica Basztowa 21, **zaznaczając wyraźnie tytuł wpłaty.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — Telefon 580-40 — M 17958